

vært for den her ekspertgruppe, som skal se på, hvordan man kan sørge for, at grænserne bliver kontrolleret, således at Gaza igen kan blive åbent område og Israel kan være tryk ved, at der ikke kommer raketter i hovedet på dem.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til hr. Jeppe Kofod.

Så er det fru Pernille Frahm, og det er stadig væk spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 75

Pernille Frahm (SF):

Tak. Ministeren havde ikke behøvet at overskride sin taletid før, men kunne have gemt lidt af den til nu, for jeg vil fortsætte lidt i samme retning.

Vi er jo frygtelig enige om, at det har været en meget fortvivlende konflikt, og at begge parter har været udsat for lidelser – nu synes jeg nok måske den ene part mere end den anden, når vi sammenligner 1.300-1.400 dræbte med de 130-140 dræbte på den israelske side, og når vi op til konflikten og under konflikten har set folk i Gaza virkelig sulte, altså familier har måttet fodre deres børn med græs, for at de overhovedet havde noget i maven. På den anden side har det store problem været, at man var bange for de her raketter, som så har været noget upræcise, hvis vi nu skal være ærlige. Men selvfølgelig er det ikke noget, der er acceptabelt.

Nu er Danmark så en del af en indsats, der skal forsøge at gavne begge sider i den her konflikt, går jeg stærkt ud fra. Da jeg har forstået, at hovedformålet med indsatsen er at lave en våbenkontrol, så man igen kan få åbnet for transport af varer ind og ud af området, bliver jeg lidt nervøs for, hvordan prioriteringen så ser ud. Er det sådan, at vi først skal have stoppet al våben-transport ind og ud af Gaza, før vi kan få lov at eksportere og importere? Kan fiskerne få lov at sætte garn? Kan de få lov til at spise frisk fisk i et land på størrelse med Langeland, hvor hele den ene side vender ud mod Middelhavet? Eller skal befolkningen dernede stadig væk lide af sult?

Kl. 13:39

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:39

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg hører, at folk er meget, meget glade for fru Pernille Frahms spørgsmål; der bliver klappet

meget nede på slotspladsen, men det er også fortjent, for det er da et vigtigt emne. Det er et menneskeligt set meget vigtigt emne. Derfor er det svært sådan at sige, hvordan fasefordelingen skal være, men uanset hvad man er enige om og bliver enige om i de kommende dage, skal nødhjælpen kunne komme frem. Den *skal* kunne komme frem. Mig bekendt kommer der 100 lastbiler ind om dagen, og der er brug for fire, fem, seks gange så meget. Den *skal* frem, og det har vi også sagt til Israel: Nødhjælpen *skal* frem. Den kommer altså ind, men der skal mere ind. Det er den ene side af sagen.

Den anden side er, at vi også skal have sørget for, at grænseovergangene bliver åbnet, at der bliver adgang til havnene, og at der bliver et normalt liv i Gaza, så der kan komme en normal økonomisk udvikling med arbejde, samvirke, handel osv. Det kræver så, at disse grænser er kontrolleret, så der ikke kommer raketter ind gennem tunnellerne eller iranske våben ind ad søvejen til Gaza. Formålet med det er at sikre, at disse våben, som hele tiden genopliver konflikten, ikke kommer ind, for – som jeg sagde i et tidligere svar – hvis man lod være med at smide raketter ind i Israel, er det helt sikkert, at Israel ikke ville invadere Gaza. Israel trak sig jo rent faktisk ensidigt ud uden at stille krav. Så hvis man ikke smider raketter ind i Israel, vil man heller ikke få dem tilbage igen.

Når man sender raketter ind i Israel, er det for at fastholde konflikten. Der er nogle kræfter i Hamas, må jeg sige til fru Pernille Frahm, der ønsker at fastholde konflikten. Vi kunne jo også se, hvor lederen af Hamas var henne her i går, eller var det i forgårs? Han var i Iran, hvor han stod og talte. Altså, det vil sige, at vi har med nogle spillere, der ønsker at fastholde den konflikt, at gøre, og det er derfor, der bliver ved med at komme raketter ind. Det er et meget diabolsk spil.

Men derfor har vi, den danske og den hollandske udenrigsminister, givet et tilbud; vi to har jo sendt et brev, hvori vi gav tilbud om at være med til at bevogte grænseovergange, og andre lande har også tilbudt det. Nu er vi altså vært for et ekspertmøde, hvor man prøver at se på, hvordan man kan beskytte Gaza mod at få de raketter ind ad søvejen – de raketter, som befolkningen jo ikke sender i hovedet på Israel, men som nogle fra befolkningens midte sender ind i Israel for at få ødelagt fredsmulighederne. *(Formanden har rejst sig, fordi taletiden er udløbet).* Jamen lampen blinker først nu – rolig!